

[Edvard Sørensen.]

gjort uenig baade med den højtærede Indenrigsminister og med den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Jørgen Jørgensen), idet jeg som gammel Kommunalmand maa holde paa, at naar man har en Svingningsmargen paa 100 pCt. — og i de Kommuner, hvor man ikke har Kildeartsbeskatning, paa 110 pCt. —, er der rigelig Plads til at lægge en forsvarlig Ligning. Det kan godt være, at man hænger sig i, at man for Tiden ikke kan gaa mere end 30 pCt. op. Men saa kan man udmærket godt gaa den anden Vej, sætte de øvrige Skatteydere yderligere ned og derigennem skabe et godt og rimeligt Grundlag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Renten forstod jeg, at den højtærede Indenrigsminister var — jeg kan vist godt sige mere end villig til Forhandling. Det kan jo være, at dette grunder sig i den Frygt, som jeg udtalte i Gaar, Frygten for, at hvis vi vedtog Lovforslaget, som det nu er affattet, kunde baade den højtærede Indenrigsminister og vi andre, som stemte for Lovforslaget, blive tiltalt efter den i Foraaret vedtagne Lov om Rentenedsættelse. Den højtærede Indenrigsminister siger, at de foreslaaede Rentesaetser jo kun er en Fordel for dem, der har erlagt for meget i Skat. Men Bestemmelsen i den anden Paragraf drejer sig om dem, der har betalt for lidt i Skat; det er til begge Sider, den kommer til at virke.

Endvidere udtalte den højtærede Indenrigsminister, at den tekniske Ændring af Statsskatte-loven, som jeg havde lyst efter i Gaar, vilde Finansministeren antagelig ikke foreslaa, før han havde set, hvordan det foreliggende Lovforslags Skæbne bliver. Jeg vil henstille baade til den højtærede Indenrigsminister og til den højtærede Finansminister igen at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg vilde finde det rettest, om man foretog denne tekniske Revision sideløbende med det foreliggende Lovforslag.

Korsgaard: Jeg skal bestræbe mig for i de 5 Minutter, jeg har til min Raadighed, at være lige saa usaglig som den højtærede Indenrigsminister. Jeg tror ikke, jeg vil kunne naa Maalet, men jeg skal forsøge paa det.

Jeg vil da ogsaa først tale om dette at blive Minister. Det skulde nu være noget helt andet end tidligere. (*Rager:* Husk paa, der er kun 5 Minutter). Ja, men naar man kun har en usaglig Minister at tale til, gør det jo ikke saa meget. Her mener altsaa

Ministeren, at det er sværere nu, og at jeg har mine Erfaringer i saa Henseende. Det sidste er en saglig Bemærkning, saa det skal jeg lade ligge; men til det første vil jeg gerne sige noget, som er sagt af en af mine Partifæller ved anden Lejlighed, nemlig at den Mand findes ikke i Danmark, som ikke har bestaaet den Eksamen, der skal til for at blive Minister. Jeg tror, dette indeholder overmaade megen Sandhed, for naar man ser paa den Skare af glimrende Mænd, der har været Ministre siden 1901, tror jeg ikke, der er nogen særlig Grund til at føle, at dette netop er Bevis paa, at det er det højeste at kunne blive Minister.

Naar den højtærede Indenrigsminister saa oven i Købet har den Frimodighed paa et sagligt Grundlag at henvise til en Tale, han har holdt, vil jeg sige, at det er dog virkelig for meget, at man ikke blot skal have den Ulejlighed at høre Ministeren her, men oven i Købet skulde være henvist til den Pine at læse hans højest sandsynligt usaglige Udgydelser. Nej, lad den højtærede Statsminister være ene om at have sine Taler, hvortil han kan henvise, jfr. mine Bemærkninger om: Saaledes talte Zarathustra. Ved Siden af den store Profet kan jeg vanskeligt tro, at der bliver Plads til en lille.

I øvrigt skal jeg sige med Hensyn til Sagens Indhold, at det naturligvis er fuldkommen urigtigt at sige, at jeg har villet værne bestemte Skatteydere. Det er den Slags, man kan sige; naar man ikke har bedre Argumenter, bruger man den Slags. Jeg har bl. a. gjort Forsøg paa at gøre Ministeren begribeligt, hvad et Kommanditselskab egentlig vil sige; men han har ikke forstaaet et Muk af det. Han ved ikke, at en Kommanditist, som i Virkeligheden er Aktionær med den ene Indskrænkning, at der er et begrænset Antal Aktionærer, tidligere er behandlet ganske som en Aktionær, og dør har han ogsaa med Hensyn til Beskatningen sin naturlige Plads. Hvorfor han, fordi det tilfældigt hedder Kommanditselskab, skønt det i Realiteten er et Aktieselskab for den paagældendes Vedkommende, skal behandles anderledes, kan der næppe gives en saglig Begrundelse for.

Naar Ministeren henviser til, at Gas- og Elektricitetsværker skal have denne Ret af Hensyn til den Mangel paa Moralitet, som visse Skatteydere har, vil jeg gøre den almindelige Bemærkning, at jeg kan ikke fordrage, at Ministre eller Stat overhovedet moraliserer. Staten lever jo til en vis Grad af Umoral, hvorfor saa spille moralsk? Og jeg kan ikke fordrage, naar f. Eks. den